

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 8113235754
Dátum vydania rozhodnutia: 16.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8113235754.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: J.V.S., s.r.o., so sídlom Pionierska 24, 080 05 Prešov, IČO: 31 696 945, právne zastúpený advokátom JUDr. Alojz Naništa, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 35 519 193, proti žalovanému: Obec Lažany, so sídlom Lažany 31, 082 32 Lažany, IČO: 00 690 481, právne zastúpený advokátom JUDr. Peter Ličák, so sídlom Záhradná 19/468, 082 12 Kapušany, IČO: 37 943 065, o zaplatenie sumy 32 321,34 eur, o vzájomnom návrhu žalovaného, ktorým sa voči žalobcovi domáha zaplatenia sumy 2 100,- eur s príslušenstvom a vzájomnom návrhu žalovaného, ktorým sa voči žalobcovi domáha zaplatenia sumy 1 812,89 eur, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Cob/46/2017-278 zo dňa 19. júna 2018, jednomyselne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 21Cb/42/2014-227 zo dňa 13. októbra 2016 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 32 321,34 eur a 9 % ročný úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Vzájomný návrh žalovaného, ktorým sa voči žalobcovi domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 100,- eur, 5,75 % ročného úroku z omeškania tak ako je vyčíslený vo výroku zamietol, vzájomný návrh, ktorým sa žalovaný voči žalobcovi domáhal zaplatenia sumy 1 812,89 eur vylúčil na samostatné konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania priznal vo výške 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si nárok na zaplatenie sumy 32 321,34 eur uplatnil ako zaplatenie časti dohodnutej ceny za vykonania diela vyplývajúci zo zmluvy o dielo „R.“. Konajúci súd vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na doplatenie ceny diela, a preto žalobe vyhovel, ako nároku na úhradu peňažného záväzku rozhodol podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka aj na zaplatenie príslušného zákonného úroku 9 % ročného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti

pohľadávky žalobcu, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia zo strany žalovaného. Vzájomnému návrhu o zaplatenie vo výške 2 100,- eur nevyhoveli, nakoľko išlo o bezdôvodný návrh.

3. O odvolaní žalovaného (list v spise č. 233) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Prešove, rozsudkom sp. zn. 1Cob/46/2017-278 zo dňa 19. júna 2018 tak, že odvolanie žalovaného proti výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie odmietol, vo výrokoch I., II. a III. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v výške 100 %.

4. V odôvodnená rozhodnutia v bode 7. uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, a preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p. potvrdil.

5. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie konal napriek oznámeniu neúčasti žalovaného na pojednávaní uviedol, že bolo vecou právneho zástupcu žalovaného, ktorý žiadal odročit' pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti zabezpečiť za seba náhradu iným právnym zástupcom, čo mu umožňovalo udelené plnomocenstvo zo strany žalovaného. K žiadosti o odročenie pojednávania starostkou uviedol, že táto žiadosť bola nedôvodná a poukázal na fakt, že starostka nepreložila vyhlásenie, že trvá na jej osobnej účasti na pojednávaní. Za podstatnú skutočnosť označil, že nešlo o posledné pojednávanie, keďže ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 13. septembra 2016.

6. S tvrdením, že ide o nepreskúmateľné rozhodnutie sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené. Odvolacím súd preskúmal aj námietky uvedené v odvolaní žalovaného a označil ich ako nedôvodné a za také, ktoré nemôžu privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd mal za zistené, že všetky fakturované práce boli vykonané v požadovanom rozsahu s poukazom na fakt, že žalovaný nikdy nevykonanie prác nereklamoval konkrétne množstvo a ani kvalitu vykonaných prác. Stavebný denník označil za dôkaz o tom, že dielo bolo zhotovené riadne a včas a nemalo vady.

7. V časti, ktorou žalovaný podal odvolanie proti bodu IV., odvolací súd odvolanie odmietol s tým, že proti tomuto rozhodnutiu v tejto časti nejde o odvolanie prípustné.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a o výške v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 27. augusta 2018, podal žalovaný dovolanie, podaním zo dňa 22. októbra 2018.

10. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písmeno f/ C. s. p. V odôvodnení na tridsiatich stranách podrobne popísal právny a skutkový stav. Namietal nesprávny procesný postup súdu, keď konal v neprítomnosti žalovaného a toto konanie nijako neodôvodnil. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p., § 183 ods. 2 C. s. p., § 183 ods. 2 C. s. p. judikatúru, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/54/2010 a fakt, že dôvodom ospravedlnenia bola práceneschopnosť právneho zástupcu, vysoká horúčka a taký zdravotný stav, ktorý mu nedovolil zúčastniť sa pojednávania. Súčasne uviedol, že v čase doručenia jeho ospravedlnenia neúčasti platil O. s. p. a nie C. s. p. Keďže ustanovenie § 183 C. s. p. nebolo v O. s. p. zakotvené, konajúci súd v odôvodnení nemal na ustanovenie C. s. p. poukazovať a žiadosť o odročenie mala byť posudzovaná podľa O. s. p.

11. Žalovaný namietal aj nezrovnalosti výpovedí svedka p. I. s výpoveďami p. Q. a starostky obce a pána Y. Namietal, že vo veci nevypovedal o úrovni jeho vzdelania, či bol odborne spôsobilý vykonávať funkciu stavbyvedúceho na stavbe. S tvrdením súdu, že stavebný denník je dôkazom o vykonaní fakturovaných prác žalovaný nesúhlasil a považuje fakturáciu za predčasnú. Namieta, že žalobca nebol v zmysle zmluvy o dielo oprávnený faktúru vystaviť, ako aj, že starostka nebola oprávnená prebrať vykonanie prác. Súpis vykonaných prác označil za neodôvodnený, ako aj údaje v ňom obsiahnuté. Išlo o fiktívne práce. Podrobne popísal, kedy boli, ktoré práce vykonané a že žalovaný asfalt položil dňa 24.

novembra 2011 a nie dňa 27. marca 2012. Podrobne sa zaoberal podmienkami ukončenia prác a tvrdeniami ohľadne plynového potrubia. Za kľúčovú otázku označil, či mal žalovaný ustanoviť stavebný dozor a fakt, že žalobca fakturoval práce v období, v ktorom práce nevykonal. Na strane 31 odôvodnenia dovolania, žalovaný sa podrobne zaberá otázkami odovzdania a prevzatia diela a kládol otázku, prečo žalobca nepostupoval rovnako ako pri obci Lutina a pri iných identických prípadoch. Namietal, že do dnešného dňa dielo nebolo odovzdané a prevzaté.

12. V zmysle uvedených dôvodov, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a odložiť vykonateľnosť.

13. K dovolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 17. decembra 2018 (list v spise č. 316) a dovolanie označil za neprípustné.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalovaného ako súd dovolací [§ 35 C. s. p. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že žalovaný dovolanie podal včas, je riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania § 443 C. s. p. a skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, je dovolanie prípustné.

15. Dovolanie smeruje voči rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. júna 2018, sp. zn. 1Cob/46/2017, ktorým rozhodnutím odvolanie žalovaného, proti výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie odmietol a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a III. potvrdil a žalobcovi priznal trovy konania.

16. Z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ktorým žalovaný prípustnosť dovolania označil vyplýva, že „dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí:

f/ Ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Pod pojmom „nesprávny procesný postup súdu,, je potrebné rozumieť taký postup súdu konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

18. Pre prípustnosť dovolania musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu ide napr. o právo vykonať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku ktorému rozumie právo, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk.

19. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu dosahovať mieru a právo porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé konanie sú zásadne „výsledkové“ zo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

20. K časti dovolania, ktorej žalovaný namieťa nesprávny procesný postup v konaní z dôvodu, že súd na pojednávaní dňa 28. júna 2016 uznesením vyhlásil, že bude konať v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu napriek jeho žiadosti o odročenie z dôvodu práceneschopnosti a tým straty možnosti klásť svedkovi otázky, dovolací súd uvádza, že vo veci samej sa následne konali ďalšie pojednávania, nešlo o posledné pojednávanie a sporné nie je, že na pojednávaní, na ktorom rozsudok bol vyhlásený, žalovaný prítomný bol. Námietku, že svedok nevypovedal o jeho odbornom vzdelaní dovolací označil za takú, ktorá je pre posúdenie správnosti (nesprávnosti) procesného postupu súdu za neadekvátne a bezpredmetnú. Tvrdené nezrovnalosti a rozpory v tvrdení sporovej strany jednou zo sporových strán, nespádajú do procesných práv patriacich účastníkovi konania, ktoré by znemožňovali strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by dochádzalo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Z obsahu odôvodnenia a postupu súdu v danej veci je zrejmé, že žalovaného uvádzané dôvody ohľadom nesprávneho procesného postupu a nepreskúmateľnosti rozhodnutia sú z hľadiska posúdenia zakladajúcich dôvodov prípustnosť dovolania, nepostačujúce.

22. Čo sa týka námietok žalovaného ohľadom nesprávne zisteného skutkového stavu súdom s poukazom na platobné podmienky - fakturáciu, súpisu vykonaných prác nedôveryhodnosti stavebného denníka, námietky vymyslených fiktívnych stavebných prác, námietky spojené s položením asfaltu, plynového potrubia, tieto najvyšší súd (dovolací) taktiež hodnotí pre posúdenie splnenia atribútov prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. za bezpredmetné a zavádzajúce. Námietku žalovaného sa týka hmotnoprávneho charakteru, ale nie je preukázaním neprávneho procesného postupu súdu znemožňujúcim strane uskutočňovať jej patriace procesné práva.

23. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. Na rozdiel od súdu prvej inštancie a súdu odvolacieho nemá možnosť vykonávať dokazovanie (§ 442 C. s. p.). Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania, vrátane hodnotenia vykonaných dôkazov. Námietky uvedené dovolateľom teda nemôžu predstavovať namietanú vadu zmätočnosti.

24. Dovolací dôvod vada zmätočnosti, nesprávny postup „nie je v tomto prípade dovolacím dôvodom, odvodeným v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. Obsah dovolania neobsahuje aký konkrétny procesný postup, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny procesný postup mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva, okrem neodročenia pojednávania konaného dňa 28. júna 2018, s ktorou skutočnosťou sa už dovolací v dôvodoch dovolania vysporiadal.

25. Do práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivý súdny proces v zmysle ustálenej judikatúry nepatrí, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov a názorov, ktoré predkladá strana sporu a právo na spravodlivý súdny proces neznamená, aby strana bola pred všeobecným súdom úspešná teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi.

26. Prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, prípade súdu prvej inštancie, ktoré vyznelo v jeho neprospech, teda vo všeobecnosti, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná.

27. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd dospel k záveru, že nejde o odvolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a preto ho podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.